

Együttműködés — számítógéppel

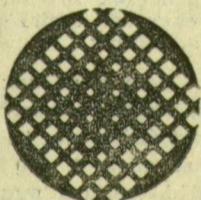
TUDOMÁNY

Csongrád megyében a számítástechnikai erőforrások értéke megközelíti a negyedmilliárd forintot. Gazdaságpolitikánk, a Számítástechnikai Központi Fejlesztési Program megköveteli, hogy e jelentős anyagi és szellemi erővel felelősségteljesen, a lehető legnagyobb hatékonysággal gazdálkodjanak a megye vállalatai és intézményei. Országunk megyéi közül Csongrád rendelkezik a legnagyobb gépi kapacitással. S országosan elsőként, példaadó módon megyénkben született olyan állásfoglalás, hogy a lehetőségeket és az igényeket felmérve, összhangba hozva tervezék és szervezzék meg a számítástechnikai kultúra terjesztését, alkalmazási körének kibővítését. Ennek szellemében alakult meg májusban — mint arról lapunkban röviden már beszámoltunk — az MSZMP Csongrád megyei Bizottságának irányításával és felügyeletével a **Megyei Számítástechnikai Koordinációs Bizottság**.

A társadalmi aktivistákból az országban elsőként szervezett ilyen regionális bizottság harminc tagja — akinek eddigi tevékenységéről dr. Székely Sándor elnök és dr. Muszka Dániel titkár tájékoztatót — három albizottságban megkezdte munkáját. A kapacitásfelmérő, az igényeket vizsgáló és a bizottság kapcsolatait, munkarendjét kialakító albizottságok tagjai — a megyei, városi párt- és tanácsi

tökből álló csoportok társadalmi munkában tájékoztató propagandát adnak majd arról, hogy területükön melyek azok a probléma-, téma- és munkakörök, amelyekre érdemes számítógépre bízniuk, illetve ezt hol és hogyan tehetik meg.

Az eddigi tapasztalatok azt mutatják, hogy Csongrád megyében elsősorban a vállalati ügyvitel feldolgozására (pl. könyvelésre, bérszámfejtésre, számlázásra), stb.

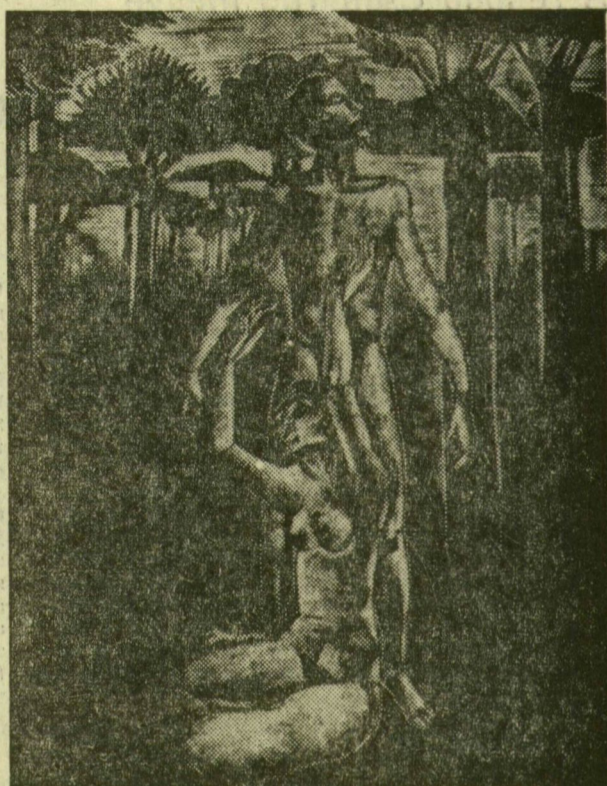
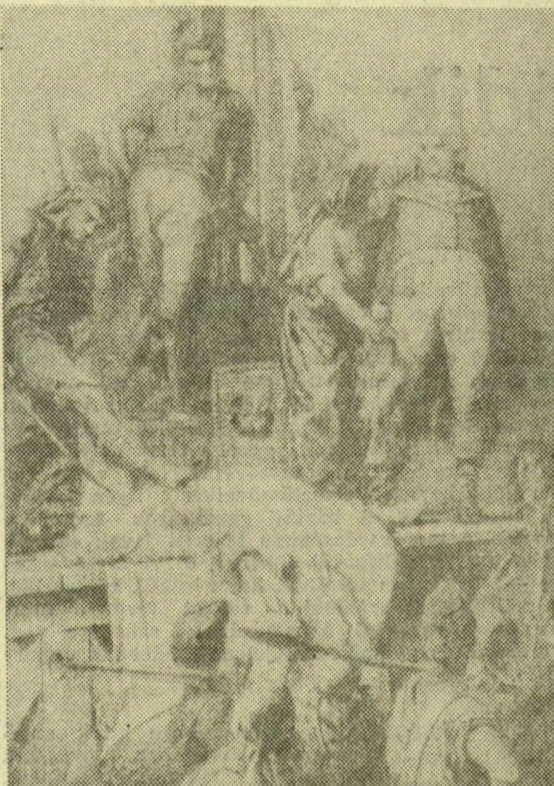

tiszták készítésére, jelentősebb gazdasági döntéseket előkészítő adatfeldolgozásra, tudományos kutatások elősegítésére vették igénybe az elektronikus számítógépeket és könyvelőautomatákat. Kivétel képeznek sajnos a mezőgazdasági üzemek, amik még ilyen célokra sem alkalmaznak számítógépeket. S bár a megyében közel négyszáz számítástechnikai szakember dolgozik — tehát a szakember-ellátottság jónak mondható —, a vállalatok, intézmények körében a számítástechnikai kultúrát az eddiginél sokkal jobban el kellene terjeszteni. Arra kellene törekedni, hogy a gazdasági egységek olyan saját szakértői csoportokat alakítsanak ki, amelyek képesek arra, hogy egy-egy témát előkészítsenek számítógépes feldolgozásra. (Jobban ki lehetne használni e téren azt a lehetőséget, hogy a számítástechnikai szakembereket képező szegedi tudományegyetem segítséget tud nyújtani a szakmai továbbképzésben, a szaktanácsadásban és a fiatal programozó matematikusok munkába állításában.) Szükséges lenne az is, hogy a vállalatok, intézmények vezetői számára lehetővé tegyék a számítástechnika területén való általános tájékozódást (pl. előadásokkal, tanfolyamokkal, bemutatókkal). Olyan szemléletet kell kialakítani, amely csak a gazdaságosság, a hatékonyság szempontjait érvényesíti, s nem eltulozva a számítógépek értékét, azoktól „csodákat” vár, vagy azokból „státuszszimbólumot” csinál.

Mindenek megvalósításán tevékenykedik — társadalmi munkában — a Csongrád megyei Számítástechnikai Koordinációs Bizottság. Aminek munkája iránt — mint vezetői elmondották — máris élénken érdeklődnek a megye határain túl is, az Országos Műszaki Fejlesztési Bizottságtól, a Számítástechnikai Célprogram Irodáig mindenfelé. Az, hogy a megyei számítástechnikai erőforrások közel negyedmilliárd forintos értékével a következő években hogyan gazdálkodnak, országos példa lehet. A megyei koordinációs bizottság eddigi tevékenysége arra mutat, hogy törekvésük pozitív; követendő példát adni. Ennek eléréséhez azonban elengedhetetlenül szükséges a **lekes társadalmi munkát végző számítástechnikai szakemberek munkájához a megye valamennyi vállalatának, intézményének, gazdasági vezetőjének segítsége**. A koordinációs bizottság által kitűzött célokig csak valamennyiük felelősségteljes, hatékony együttműködésével lehet eljutni!

SZABÓ MAGDOLNA

A megrajzolt Tragédia

Illusztrációk Madách művéhez

Az utóbbi száz év egyik legtöbbet játszott, leggyakrabban értelmezett, legsokoldalúbban megközelített irodalmi alkotása Madách drámai költeménye, *Az ember tragédiája*. Ertelmezték és belemagyarázták, idézték, bemutatták, s megtagadták előadását. Gondolatainak bő forrása, érzelmeinek őszintesége arra készítette az egymást követő nemzedékeket, hogy a maguk képre formálják, hogy megtalálják, felkutassák benne azt, ami koruk, társadalmuk és ideológiájuk, személyes életük számára a legfontosabbnak tűnt. Madách valószínűleg nem szánta színpadra alkotását, mégis a legtöbbet játszott magyar dráma lett. Olyan mű Az ember tragédiája, mely megtermékenyítette a többi művészeti ágat is, hatásának nyoma sok helyen kitapintható, felfedezhető.

A képzőművészet is hamar társul szegődött a Tragédia mellé, s igyekezett képileg megfogalmazni Madách üzenetét. Ha végignézzük azokat az illusztrációkat, melyek a Tragédiához készültek, megannyi értékes és izgalmas üzenetet kaphatunk a művek korabeli értékeléséről éppúgy, mint az illusztráció korabeli értelmezéséről, a különböző stílusokról, a megfogalmazó művészek egyéniségéről. Az illusztrációk jelen-

tős része a szó negatív értelmében nem tudott túlnőni az illusztráláson. Egyszer vallási példázatokként jelenítette meg Madách művét, „igazi” mennyországgal, valóságosnak hitt angyalokkal, ördög-Luciferrel; máskor Adám és Éva történetét erotikus szerelmi jelenetekké alacsonyították pusztán; ismét máskor didaktikus és illuzórikus történelmi képeskönyvet készítettek.

A Tragédia illusztrátorai közül három, messze kiemelkedő művész Zichy Mihály, Buday György és Kass János alkotásait idézzük. (Nem véletlenül. Az ember tragédiája igen erős szálakkal kötődik Szeged városához. Részben azért, mert a szabadtéri előadások történetében a mostani, immár a tizennegyedik évad, amikor műsoron szerepel Madách drámai költeménye. Hétszer tűzték műsorra a harmincas években, s a felújított szabadtéri történetében a mostani, a hetedik rendezés.) A három grafikus rajzai három korszakról adnak jeleket, három felfogásban jelenítik meg képileg is, a grafika különböző műfajainak eszközeivel Az ember tragédiáját.

Zichy Mihály a múlt század utolsó harmadában többször is készített kőrajzokat, litográfiákat Az ember tragédiájához. Fantasz-

tikus mesterségbeli felkészültségről, a mű ismeretéről tesznek tanúbizonyságot ezek a lapok, ugyanakkor hűséges röntgenképei a múlt század művészi elvárásainak. Az ember tragédiája felfogásának, Zichy szinte színpadi jeleneteket rajzol, meglehetősen teátrális pózokban ábrázolja a különböző színekben megjelenő szereplőket. Hogy mégis a korszak illusztrációi közül az ő munkái lettek maradandók, azt nemcsak nagyszerű mesterségbeli felkészültségének, hanem szuverén művészi megoldásainak is köszönhető.

Buday György 1935-ben fába metszett Tragédia-illusztrációi minden bizonnyal a Hont Ferenc-rendezéshez készített dizslettervektől termékenyültek. Buday a harmincas évek közepén a Tragédia drámájára rezonált, s a fekete-fehérek drámájának ellentétéből építette föl grafikai sorozatát. Tömör, lényegretörő, s nagyon kifejező alkotások ezek, melyek a mű figyelemzavaró intencióit hangsúlyozzák.

A legújabb megközelítések közül kimagasló Kass János rajz-sorozata, mely a művész egyik főművének tekinthető. Dialektikus szemléletet kozmikus felfogást tükröz, nagy megjelenítő és asszociációs erővel, klasszikusan tiszta vonalkultúrával, biztos kompozícióval. Kass rajzaiban az emberiség egyedi és törzsfelődése nyer képi megközelítést.

T. L.

Főnt balra: Zichy Mihály rajza a Tragédia párizsi színhé; mellette Buday György metszetén Adám és Éva; lent Kass János két rézkarca

